

4. Грубі дефекти відтворення ілюстрацій (розмитість або надмірна затемненість).
5. Використання неполіграфічних тире.
6. Неправильне оформлення числівників (зайві пробіли).
7. Використання лапок різних за стилем.
8. Невідповідності у використанні шрифтів: статті написані з використанням різних кеглів шрифту та різного інтерліньяжу.
9. Неправильне перенесення слів: випадки перенесення з непарної сторінки на парну.

МЕДИЦИНА В ТВОРЧІЙ ПАЛІТРИ А.П.ЧЕХОВА

Доп. – Болотна О., ЛС-507

Наук. кер. – ст. викл. Яременко Л.М.

А.П.Чехов писав: "Заняття медичними науками мали серйозний вплив на мою літературну діяльність". Створюючи свої оповідання, замислюючи монументальні праці („Історія статтевого авторитету”, „Лікарська справа в Росії”), Чехов вибирає професії лікаря і письменника. Він так і залишився в історії російської культури як лікар-письменник і письменник-лікар. Таке поєднання професій зустрічалося і раніше – полковий лікар Ф.Шиллер, доктор медицини Ф.Рабле, „батько” Шерлока Холмса лікар А.Конан Дойль, російський лікар В.Вересаєв.

Відгукуючись на лист своєї матері, посланий з Москви в лютому 1879р. „... скоріш закінчуй в Таганрозі навчання та приїжджай, будь ласка, швидше, терпіння не достає чекати і неодмінно по медичному факультету йди, ушануй мене, саме краще заняття”, 10 серпня цього ж року Чехов стає студентом медичного факультету Московського університету, причому серйозним і працелюбним студентом. У листі до брата він писав: "Не соромся малими знаннями: дрібні відомості знайдемо у добрих людей, а суть науки ти знаєш: метод науковий ти з'ясує собі, а більше ніщо і не потрібне. Не той доктор, хто всі рецепти напам'ять знає, а той доктор, хто вчасно вміє в книжку

заглянути”, а 5 років поспіль він напише, що „метод складає половину таланту”.

Працюючи в земських лікарнях Підмосков'я, зустрів багатьох своїх майбутніх героїв, знайшов сюжети для „медичних” оповідань. Не маючи цього багатого досвіду, він не зміг би створити такі блискучі шедеври, як „Хірургія”, „Утікач”, „Мертве тіло” та ін.

В останній студентський рік і в перший рік „лікарський” Чехов працював над історією лікарської справи в Росії, 46 арк. рукопису свідчать про широту й глибину задуманої праці. А „Острів Сахалін”, написаний в 1893 р замість дисертації, - це пам'ятка літературному і лікарському подвигу А.П.Чехова.

✕ ЛІКАР-ФІЛОЛОГ МОДЕСТ ЛЕВИЦЬКИЙ

Доп. - Єжова А., ЛС-410

Наук. кер. - ст. викл. Яременко Л.М.

Модест Левицький (1866-1932) -лікар, письменник, педагог, мовознавець, перекладач, громад. і політичний діяч, дипломат.

Видатні сучасники- І.Франко, О.Пчілка, А.Крушельницький, С.Єфремов, В.Сімович, Д.Дорошенко, М.Грушевський- схвально відгукнулися про його літературну діяльність. С.Єфремов в „Історії українського письменства” підкреслює: ”Знавець людського серця, Левицький тямить, які струни торкнути в ньому, щоб вони озвалися на стогін „малих сих”, тим-то й справляють таке глибоке враження його мініатюри про маленьких людей, - тим більше, що він не зійде і з ґрунту художньої правди й рідко коли схибить на публіцистичну стежку”.

Як лікар підходить М.Левицький до мовних проблем. Його хвилює, що українська мова хворіє. Він пише про це в книжці „Дещо про сучасну стадію розвитку української літературної мови”: „Видима річ, що наша літературна мова має дефекти, нездужає. Попробуймо ж з'ясувати ті дефекти, поставити діагноз тої недуги і пошукати способів, щоб порятувати її”. Видає все нові й нові варіанти мовних порад - книжки „Паки й паки”(1920), „Гріхи наші”(1931).